

novou situací. Bez pomoci Meg bych se nechal zabít. Teď se naše role vyměnily.

Popošel jsem k ní, ale zastavilo mě zavrčení Broskvíka.

Meg couvla. „My dva jsme spolu skončili.“

„To nejde,“ namítl jsem. „Jsme spojení, ať se ti to líbí, nebo ne.“

Napadlo mě, že přesně to mi řekla sotva před pár dny.

Věnovala mi poslední pohled skrz rozbité brýle. Dal bych cokoli za to, aby se se mnou zas hádala. Chtěl jsem s ní chodit po ulicích Manhattanu, aby na křižovatkách dělala hvězdy. Stýskalo se mi po belhání se labyrintem se svázanýma nohama. Spokojil bych se i s pořádnou odpadkovou bitvou v zadní uličce. Ale ona se obrátila a rozběhla se pryč s Broskvíkem v patách. Připadalo mi, že se rozplynuli přímo do stromů, jako to kdysi udělala Dafné.

Nad hlavou se mi ve větru rozezvonily zvonky. Tentokrát stromy nevydávaly žádné hlasy. Nevěděl jsem, jak dlouho bude Dodóna mlčet, ale nechtěl jsem být u toho, až stromy zase spustí vtipy.

Obrátil jsem se a u svých nohou uviděl něco divného: šíp s duhovým dříkem a zelenými pírky.

Žádný šíp tu neměl co dělat. Já ho do hájku nepřinesl. Ve svém omámeném stavu jsem si s tím však hlavu nelámal. Udělal jsem, co by udělal každý lučištník: sebral jsem ho a vložil si ho do toulce.

34

Vlak tu nejede

Taxíka neseženeš

Zbývá jen Máma

AUSTIN OSVOBODIL OSTATNÍ vězně.

Vypadali, jako by je namočili do kádě s lepidlem a vatovými tampony, ale jinak se zdáli pozoruhodně nedotčení. Ellis Wakefield vrávorál kolem se zařatými pěstmi a hledal, co praštit. Cecil Markowitz, Hermův syn, seděl na zemi a snažil se očistit si tenisky stehenní kostí jelena. Austin – nápaditý kluk! – vytáhl polní láhev s vodou a smýval řecký oheň Kayle z obličeje. Miranda Gardinerová, hlavní instruktorka srubu Démétér, klečela u místa, kde se obětovaly dryády. Tiše plakala.

Palikos Pavlík se nesl vzduchem ke mně. Stejně jako jeho partner Pěta měl spodní část těla z páry. Od pasu nahoru vypadal jako vyhublejší, ztýranější verze svého gejírového druhu. Blátivou kůži měl popraskanou jako vyprahlé říční koryto a tvář scvrklou, jako by z něj někdo vymačkal poslední zbytky vlhkosti. Když jsem viděl, co mu Nero provedl, dodal jsem si v duchu dalších pár položek na svůj seznam: *Jak mučit imperátora na Trestných polích.*

„Tys mě zachránil,“ žasl Pavlík. „Dokázal jsi to!“